เลขที่อนุสิทธิบัตร 20541 อสป/200 - ข

อนุสิทธิบัตร

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาออกอนุสิทธิบัตรฉบับนี้ให้แก่

บริษัท ทีคิวดี จำกัด

สำหรับการประดิษฐ์ตามรายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิ และรูปเขียน (ถ้ามี) ดังที่ปรากฏในอนุสิทธิบัตรนี้

เลขที่คำขอ	1903003017
วันขอรับอนุสิทธิบัตร	20 พฤศจิกายน 2562
ผู้ประดิษฐ์	นายกษิดิศ สุวรรณอำไพ
ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์	ระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต

ให้ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรนี้มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรทุกประการ

ออกให้ ณ วันที่ 8 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565
หมดอายุ ณ วันที่ 19 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

(นายกิตติวัฒน์ ปัจฉิมนันท์)
รองอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา
ผู้ออกอนุสิทธิบัตร

พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ
1. ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีเริ่มตั้งแต่ปีที่ 5 ของอายุอนุสิทธิบัตร มิฉะนั้น อนุสิทธิบัตรนี้จะสิ้นอายุ
2. ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรจะขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีล่วงหน้าโดยชำระทั้งหมดในคราวเดียวได้
3. ภายใน 90 วันก่อนวันสิ้นอายุอนุสิทธิบัตร ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรมีสิทธิขอต่ออายุอนุสิทธิบัตรได้ 2 คราว มีกำหนดคราวละ 2 ปี โดยยื่นคำขอต่ออายุ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
4. การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามอนุสิทธิบัตรและการโอนอนุสิทธิบัตรต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

Ref.256501049127200

รายละเอียดการประดิษฐ์

ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์

ระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต

สาขาวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์

วิศวกรรมโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต

ภูมิหลังของศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้อง

ในปัจจุบันที่ผู้คนต่างให้ความสำคัญกับความมั่นคงในชีวิต ทั้งต่อตนเอง และผู้คนรอบข้างมากขึ้น ทำให้มีการออกแบบ แบบประกันชีวิตขึ้นมาโดยบริษัทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยบุคคลทั่วไปที่ต้องการซื้อแบบประกัน จำเป็นต้องทำการศึกษา และคำนึงถึงความเหมาะสมของแบบประกันแต่ละแบบด้วยตนเอง ซึ่งในแบบประกันชีวิตแต่ละแบบนั้น มีข้อแตกต่างทั้งในส่วนของเงื่อนไขความคุ้มครอง, ระยะเวลาความคุ้มครอง, ค่าเบี้ยประกัน และตัวแปรอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไป อีกทั้งในการเลือกซื้อแต่ละครั้ง ยังมีตัวแปรที่อยู่นอกเหนือไปจากข้อมูลที่แสดงในแบบประกัน เช่น ค่าความน่าเชื่อถือของบริษัทประกัน, โอกาสในการเสียชีวิตของผู้เอาประกัน หรือความคุ้มค่าในการชำระค่าเบี้ยประกัน ซึ่งในบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับหลักการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยอย่างจริงจัง การเลือกซื้อ และการเปรียบเทียบแบบประกันแต่ละแบบนั้นสามารถทำได้อย่างคลุมเครือ และสามารถถูกชักนำโดยบริษัทผู้ขายแบบประกันได้โดยง่าย ทำให้ในบางครั้ง ผู้ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต อาจไม่ได้รับแบบประกันที่ถูกต้องเหมาะสม ตามความต้องการของตนเอง ส่งผลให้ผู้ซื้อสูญเสียโอกาสในการนำเงินทุนไปใช้ในด้านอื่น ที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ทางการเงินที่สูงกว่า หรืออาจมีปัญหาทางการเงินตามมาในภายหลังอันมีสาเหตุมาจากการเลือกแบบประกันชีวิตที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง

ดังนั้น ระบบสำหรับการเปรียบเทียบข้อมูลที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้ใช้และปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความคุ้มค่า มีความเป็นกลาง และคำนวณโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้ใช้เป็นหลัก จึงเป็นสิ่งจำเป็น

เช่นในสิทธิบัตรไทยเลขที่คำขอ 1501006023 ภายใต้ชื่อการประดิษฐ์ “ระบบวิเคราะห์สินเชื่อ” ซึ่งเป็นระบบการทำงานเพื่อแนะนำวงเงินสินเชื่อ และให้คะแนนแก่ผู้ขอสินเชื่อผ่านแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถช่วยลดความคลาดเคลื่อนของสัดส่วนหนี้สินที่ต้องชำระ กับรายได้ต่อเดือนลง โดยใช้ข้อมูลหนี้สินประมาณการ และรายได้ประมาณการ รวมทั้งข้อมูลการขอสินเชื่อ และประวัติการผ่อนชำระ เพื่อนำมาคำนวณเป็นวงเงินสินเชื่อที่เหมาะสมสำหรับการตัดสินใจอนุมัติสินเชื่อครั้งใหม่ให้แก่ผู้ขอสินเชื่อ

NOTE

นายสุวัจชัย บุญอารี

หรือในสิทธิบัตรไทยเลขที่คำขอ 0301004569 ภายใต้ชื่อการประดิษฐ์ "ระบบความมีชื่อเสียงสำหรับบริการเว็บ" ที่ได้กล่าวถึงระบบ และวิธีการให้คะแนนเว็บไซต์ (web site) เพื่อใช้ในการเจรจาข้อตกลง โดยอ้างอิงจากลักษณะพฤติกรรม เช่น ความรับผิดชอบในการบริการ, เวลา, บริการแฝง หรือเวลาทำการปกติ รวมทั้งอ้างอิงข้อมูลภายนอก เช่น ข้อมูลราคา, ความคล่องตัวในธุรกิจ และความน่าเชื่อถือ

ซึ่งสิทธิบัตรทั้งสองฉบับดังกล่าว ถูกออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการแก่ผู้ให้บริการ หรือผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้านเกี่ยวกับการเงิน, สินเชื่อ หรือด้านข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งต่างก็มีข้อมูลที่ใช้, วิธีการคำนวณ และผลลัพธ์ ที่แตกต่างกันไป มิใช่การประเมิน หรือการคำนวณโดยใช้มุมมองของผู้ซื้อ หรือผู้รับบริการ ส่งผลให้ตัวแปร หรือปัจจัยในการคำนวณต่างมุ่งเน้นไปที่ความคุ้มค่าของผู้ขาย อีกทั้งสิทธิบัตรทั้งสองต่างถูกออกแบบโดยเฉพาะเจาะจง ส่งผลให้มีสามารถปรับปรุงตัวแปร หรือกระบวนการคิดเพื่อประยุกต์ใช้เข้ากับการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตได้

ในขณะที่ระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตตามการประดิษฐ์นี้ ได้สร้างขึ้นมาโดยมุ่งเน้นไปที่การคำนวณทางด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยได้จัดให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงหน่วยการทำงานต่าง ๆ ผ่านทางเครื่องลูกข่าย ทำให้ผู้ใช้ที่สามารถเข้าถึงหน่วยการทำงานต่าง ๆ ของระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตนี้ผ่านทางเครื่องลูกข่ายได้โดยง่าย รวมทั้งได้จัดให้ผู้ดูแลระบบทำการเพิ่มข้อมูลเฉพาะด้านที่จำเป็นไว้ล่วงหน้าในลักษณะของฐานข้อมูลหลัก ในขณะที่ข้อมูลที่ผู้ใช้ต้องทำการเพิ่มเข้ามานั้น จัดให้เป็นข้อมูล เช่น เพศ, อายุ, แบบประกันที่ต้องการคำนวณ และตัวแปรทางด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยบางส่วนที่ไม่ซับซ้อน ซึ่งได้จัดให้นำข้อมูลดังกล่าวมาทำการคำนวณเข้ากับฐานข้อมูลหลักที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า และสรุปผลในรูปแบบสัญลักษณ์ และการจัดอันดับ เช่น การใช้สัญลักษณ์รูปดาวที่มีจำนวนแตกต่างกัน เพื่อแสดงถึงความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตแต่ละแบบเมื่อเปรียบเทียบเข้ากับข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้ ทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าใจผลลัพธ์ได้โดยง่าย รวมทั้งได้จัดให้มีการแยกส่วนเป็นการคำนวณขั้นต้น ที่ใช้ข้อมูลขั้นต้นที่สามารถเข้าใจได้ง่าย และการคำนวณขั้นสูง ที่ใช้ข้อมูลเฉพาะของแต่ละบริษัทประกันที่แสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือของบริษัทประกันผ่านทางข้อมูลทางด้านการเงิน และผลประกอบการของบริษัทต่าง ๆ ได้ ซึ่งผู้ใช้ สามารถใช้ผลลัพธ์ทั้งสองประกอบการตัดสินใจในการเลือกซื้อหรือแนะนำแบบประกันภัยที่เหมาะสมกับตนเองได้ โดยการคำนวณทั้งสองดังกล่าวข้างต้น เป็นการคำนวณโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต เมื่อเปรียบเทียบเข้ากับข้อมูลของผู้ซื้อ ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้

NOTICE

นายสุวัจชัย บุญอารี

ลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์

ระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตประกอบไปด้วยเครื่องแม่ข่าย ที่จัดให้บันทึกไว้ด้วยข้อมูลจำเป็นสำหรับการคำนวณ เช่น ฐานข้อมูลแบบประกัน, ฐานข้อมูลตารางมรณะ หรือฐานข้อมูลรายงานเปิดเผยข้อมูลงบการเงิน เป็นต้น โดยได้จัดให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงหน่วยการทำงานต่าง ๆ ของระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต นี้ผ่านทางเครื่องลูกข่าย ซึ่งผู้ใช้จำต้องกรอกข้อมูลสำคัญ เช่น เพศ หรืออายุ เพื่อใช้ในการคำนวณ โดยได้จัดให้แบ่งแยกการคำนวณเป็นการคำนวณขั้นต้น และการคำนวณขั้นสูง ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงแบบประกันชีวิตที่เหมาะสมกับเพศ อายุ และความสนใจด้านความคุ้มครอง และความคุ้มค่าของผู้ใช้งานโดยใช้สัญลักษณ์ในการแสดงถึงความเหมาะสมในแต่ละแบบประกัน

ซึ่งการประดิษฐ์ดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงหน่วยการทำงานของระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตได้โดยง่าย อีกทั้งยังสามารถเข้าใช้ และรับข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อแบบประกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้อง ตรงตามความต้องการของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยอย่างลึกซึ้ง กล่าวคือ เป็นการป้องกันผู้ใช้จากการถูกชักจูงโดยผู้ที่ไม่หวังดีที่ต้องการให้ผู้ใช้ซื้อแบบประกันที่ไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงได้ อีกทั้งการที่จัดให้มีส่วนการทำงานที่ใช้สูตรการคำนวณที่มีความละเอียดสูง ก็มีจุดประสงค์ในการเพิ่มข้อมูลประกอบการตัดสินใจให้แก่ผู้ใช้ทั่วไปได้เช่นกัน

คำอธิบายรูปเขียนโดยย่อ

รูปที่ 1 ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะหนึ่งของลักษณะการเชื่อมต่อเครือข่ายทางกายภาพของระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต

รูปที่ 2 ที่แสดงให้เห็นถึงหน่วยการทำงานของระบบ ประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต

รูปที่ 3 ที่แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการทำงานของกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต

การเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์

ระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตดังการประดิษฐ์นี้ จัดให้แสดงเพียงองค์ประกอบ และรูปลักษณ์ของระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตในรูปแบบหนึ่งเท่านั้น โดยระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต เป็นระบบการทำงานที่ถูกออกแบบมาเพื่อรองรับการใช้งานจากผู้ใช้ผ่านทางเครื่องลูกข่าย โดยจัดให้รับเอาข้อมูลเฉพาะของ

นายสุวัจชัย บุญอารี

ผู้ใช้แต่ละคนมาทำการคำนวณเพื่อจัดลำดับความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตที่อยู่ภายในฐานข้อมูลหลักของเครื่องแม่ข่าย ว่าแบบประกันชีวิตใดที่เหมาะสม ตรงกันกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

โดยตามรูปที่ 1 ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะหนึ่งของลักษณะการเชื่อมต่อเครือข่ายทางกายภาพของระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต โดยได้จัดให้ประกอบไปด้วยเครื่องแม่ข่าย 100 อย่างน้อยหนึ่งเครื่อง ซึ่งทำหน้าที่ในการให้บริการแก่เครื่องลูกข่าย 200 ด้วยหน่วยประมวลผล และทำหน้าที่ในการจัดเก็บบันทึกข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ภายในระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตนี้ไว้ภายในหน่วยความจำ โดยได้จัดให้เครื่องลูกข่าย 200 ดังกล่าว เชื่อมต่อทางเครือข่าย โดยสามารถเป็นได้ทั้งการเชื่อมต่อแบบมีสายด้วยสายเชื่อมต่อทั่วไป และการเชื่อมต่อเครือข่ายแบบไร้สาย เข้ากับเครื่องลูกข่าย 200 ที่จัดให้เป็นเครื่องคำนวณใด ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์, เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่สามารถทำการเชื่อมต่อทางเครือข่ายเข้ากับเครื่องแม่ข่ายได้ และจัดให้ผู้ใช้ 300 ทำการลงชื่อเพื่อเข้าใช้งานระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตนี้ผ่านทางเครื่องลูกข่าย 200 ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งการแสดงผลผ่านทางโปรแกรมประยุกต์ที่ถูกออกแบบมาโดยเฉพาะ หรือเป็นการเข้าใช้งานผ่านทางเว็บไซต์ได้

โดยรูปที่ 2 ที่แสดงให้เห็นถึงหน่วยการทำงานของระบบประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตภายในเครื่องลูกข่าย และเครื่องแม่ข่าย ที่จัดให้ถูกบันทึกลงในหน่วยความจำภายในของเครื่องลูกข่าย 200 และเครื่องแม่ข่าย 100 ด้วยชุดคำสั่งที่สามารถถูกปฏิบัติตามโดยเครื่องลูกข่าย 200 และเครื่องแม่ข่าย 100 ได้ โดยได้จัดให้ประกอบไปด้วย

หน่วยรับข้อมูล 201 ที่จัดให้ทำการติดต่อ และควบคุมการทำงานของอุปกรณ์รับข้อมูลของเครื่องลูกข่าย 200 เช่น แป้นพิมพ์, หน้าจอระบบสัมผัส หรือตัวบ่งชี้ (mouse) เพื่อรับเอาข้อมูลผู้ใช้งาน จากผู้ใช้งาน 300 ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, แบบประกันที่อยู่ในความสนใจ, ความสนใจด้านความคุ้มค่า และความสนใจด้านความคุ้มครอง จากนั้นจึงส่งต่อข้อมูลทั้งหมดเหล่านั้นไปยังเครื่องแม่ข่าย 100 ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 เพื่อดำเนินการคำนวณเป็นความเหมาะสมด้านความคุ้มครอง และความเหมาะสมด้านความคุ้มค่า รวมทั้งจัดให้ดำเนินการรับเอาข้อมูลคำสั่งจากผู้ใช้ในด้านอื่น ๆ เช่น คำสั่งคำนวณ, คำสั่งการแสดงผล หรือคำสั่งเรียกดูข้อมูล เพื่อส่งไปยังเครื่องแม่ข่าย 100 ผ่านทางช่องทางการเชื่อมต่อ 203

โดยที่แบบประกันที่อยู่ในความสนใจ นั้น เป็นชุดข้อมูลที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย เบี้ยประกันต่อจำนวนเงินเอาประกันภัย, ผลประโยชน์เงินคืนรายงวด และผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต ซึ่งจัดให้ถูกใช้ในการคัดกรองแบบประกันทั้งหมดที่ถูกบันทึกไว้ภายในฐานข้อมูลหลัก 120 ให้คงเหลือเฉพาะแบบประกันที่อยู่ภายใน

นายสุวัจชัย บุญอารี

ขอบเขตที่ต้องการ ก่อนจะนำแบบประกันทั้งหมดที่คงเหลือมาใช้ในการคำนวณ เพื่อจัดอันดับแบบประกันชีวิตต่อไป

ในขณะที่ความสนใจด้านความคุ้มครอง และความสนใจด้านความคุ้มค่า นั้น จัดให้เป็นไปในลักษณะของการเลือกว่าผู้ใช้ให้ความสำคัญกับด้านใดมากกว่า เช่น หากให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ที่ได้รับในกรณีที่เสียชีวิต มากกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับเมื่อมีชีวิตอยู่จนสิ้นสุดความคุ้มครอง ผู้ใช้สามารถเลือกให้ความสำคัญกับความเหมาะสมด้านความคุ้มครองมากกว่า ความเหมาะสมด้านความคุ้มค่าได้ โดยจะเป็นไปในลักษณะของการถ่วงน้ำหนักด้วยตัวคูณที่แตกต่างกันระหว่างความเหมาะสมด้านความคุ้มค่า และความเหมาะสมด้านความคุ้มครอง

โดยความเหมาะสมด้านความคุ้มครอง หมายถึง อัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์ทั้งหมดที่ผู้เอาประกันและผู้รับผลประโยชน์จะได้รับจากกรมธรรม์ กับเบี้ยประกันชีวิตรวมที่ได้ชำระไปทั้งหมด โดยพิจารณาเฉพาะกรณีที่ผู้เอาประกันเสียชีวิตในระยะเวลาที่กรมธรรม์มีความคุ้มครอง กล่าวคือ เป็นการคำนวณหามูลค่าของกรมธรรม์ต่อหนึ่งหน่วยเบี้ยประกันชีวิต สำหรับกรณีที่ผู้เอาประกันเสียชีวิต โดยคิดเป็นค่าคาดหวังของมูลค่าปัจจุบัน และคำนวณจากมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับ กรณีเสียชีวิตทั้งหมดในอนาคตแต่ละปี คูณกับความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์นั้น ด้วยการใช้อัตรามรณะไทยพื้นฐาน ณ อายุต่าง ๆ ตามตารางมรณะในแต่ละปี และใช้อัตราคิดลดจากอัตราผลตอบแทนจากตราสารหนี้ที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย อายุหนึ่งปี โดยใช้ข้อมูลจากสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย หรืออัตราคิดลดอื่นตามความเหมาะสม

ซึ่งความเหมาะสมด้านความคุ้มครองดังกล่าว จัดให้ถูกรับมาในรูปแบบของ เพศ, อายุ และความสนใจด้านความคุ้มครอง ซึ่งได้จัดให้ทำการนำข้อมูลจากตารางมรณะ และแบบประกันที่ถูกบันทึกไว้ภายในหน่วยความจำของเครื่องแม่ข่าย 100 ซึ่งประกอบไปด้วย ความน่าจะเป็นที่บุคคลจะสามารถมีชีวิตต่อได้อีกกี่ปี, ผลประโยชน์กรณีที่เสียชีวิต, ผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ที่เป็นเงินสด เช่น เงินคืนรายงวด เป็นต้น, เบี้ยประกันชีวิตที่ชำระ, อัตราคิดลด หรือจำนวนปีระยะเวลาที่กรมธรรม์มีผลคุ้มครอง เพื่อใช้ในการคำนวณภายในเครื่องลูกข่าย 200 เป็นความเหมาะสมด้านความคุ้มครองที่ถูกถ่วงน้ำหนัก ให้เพิ่ม หรือลดลงตามความสนใจด้านความคุ้มครอง

โดยในส่วนของความเหมาะสมด้านความคุ้มค่า หมายถึง อัตราผลตอบแทนภายในที่ได้รับจากการถือครองกรมธรรม์ โดยพิจารณาเฉพาะในกรณีที่ผู้เอาประกันไม่ได้เสียชีวิตในระยะเวลาที่กรมธรรม์มีความคุ้มครอง และมีชีวิตอยู่จนสิ้นสุดความคุ้มครอง เพื่อให้สามารถนำไปเปรียบเทียบกับอัตราผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ โดยจะใช้วิธีการคำนวณอัตราผลตอบแทนภายในแบบดัดแปลง (MIRR) เพื่อให้เข้ากับ

นายสุวัจชัย บุญอารี

สมมติฐานที่ว่ากระแสเงินสดที่ได้รับจากกรมธรรม์ไม่ได้ใส่กลับเข้าไปในมูลค่าของกรมธรรม์ โดยนำไปลงทุนต่อด้วยอัตราผลตอบแทนอื่น ซึ่งได้จัดให้ใช้อัตราผลตอบแทนจากตราสารหนี้ที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย อายุหนึ่งปี โดยใช้ข้อมูลจากสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย หรืออัตราผลตอบแทนอื่นตามความเหมาะสม ในการประกอบการพิจารณากับกระแสเงินสดสุทธิในแต่ละงวด โดยคูณกับความน่าจะเป็นที่จะได้รับหรือจ่ายกระแสเงินสดสุทธินั้น ตามความน่าจะเป็นในการมีชีวิตอยู่รอดซึ่งดัดแปลงจากอัตรามรณะไทยพื้นฐาน ณ อายุต่าง ๆ ตามตารางมรณะในแต่ละปี

โดยความเหมาะสมด้านความคุ้มค่าดังกล่าว จัดให้ถูกรับมาในรูปแบบของ เพศ, อายุ และความสนใจด้านความคุ้มค่า ซึ่งได้จัดให้ทำการนำข้อมูลจากตารางมรณะ และแบบประกันที่ถูกบันทึกไว้ภายในหน่วยความจำของเครื่องแม่ข่าย 100 ซึ่งประกอบไปด้วย ความน่าจะเป็นที่บุคคลจะสามารถมีชีวิตต่อได้อีกกี่ปี, กระแสเงินสดสุทธิ, กระแสเงินสดรับจากกรมธรรม์ทั้งหมด และจำนวนระยะเวลาที่กรมธรรม์มีผลคุ้มครอง มาเพื่อใช้ในการคำนวณภายในเครื่องลูกข่าย 200 เป็นความเหมาะสมด้านความคุ้มค่าที่ถูกถ่วงน้ำหนัก ให้เพิ่มหรือลดลงตามความสนใจด้านความคุ้มครอง

ซึ่งความเหมาะสมด้านความคุ้มครอง และความเหมาะสมด้านความคุ้มค่าดังกล่าว จัดให้นำมาคำนวณภายในเครื่องแม่ข่ายร่วมกันกับข้อมูลภายในฐานข้อมูลหลัก 120 ที่ถูกคัดกรองด้วยข้อมูลแบบประกันที่อยู่ในความสนใจด้วยการคำนวณขั้นต้น และการคำนวณขั้นสูง ต่อไป

ต่อมาคือ หน่วยแสดงผลข้อมูล 202 ที่จัดให้ทำการรับเอาข้อมูลจากเครื่องแม่ข่าย 100 ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 และทำการแสดงผลลัพธ์การคำนวณ รวมทั้งทำหน้าที่ในการสร้างหน้าจอติดต่อผู้ใช้เพื่อทำการติดต่อกับผู้ใช้ 300 ผ่านทางอุปกรณ์แสดงผลของเครื่องลูกข่าย 200 เช่น หน้าจอ, หน้าจอระบบสัมผัส, เครื่องพิมพ์ หรือลำโพง เป็นต้น โดยได้จัดให้มีการใช้สัญลักษณ์ในการแสดงถึงความเหมาะสมของแบบประกันต่อผู้ใช้ เช่น แบบประกันที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลผู้ใช้สูง จะถูกจัดให้แสดงกำกับไว้ด้วยสัญลักษณ์รูปดาว จำนวนห้าสัญลักษณ์ และลดหลั่นจำนวนสัญลักษณ์ไปตามความเหมาะสมต่อข้อมูลผู้ใช้ที่ลดน้อยลง

และ หน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 ที่ได้จัดให้ถูกบรรจุลงในชุดคำสั่งสำหรับทั้งเครื่องลูกข่าย 200 และเครื่องแม่ข่าย 100 โดยได้จัดให้ทำการสร้าง และควบคุมช่องทางการเชื่อมต่อทางเครือข่ายสำหรับการรับ-ส่งข้อมูลระหว่างเครื่องลูกข่าย 200 และเครื่องแม่ข่าย 100 ทั้งในรูปแบบของเครือข่ายแบบมีสาย และเครือข่ายแบบไร้สาย โดยผู้ใช้ 300 สามารถเรียกดูข้อมูลแบบประกันภายในเครื่องแม่ข่าย 100 ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 นี้ได้เช่นกัน

นายสุวัจชัย บุญอารี

หน่วยคำนวณ 101 ที่จัดให้ทำการรับเอาข้อมูลจากหน่วยรับข้อมูล 201 ของเครื่องลูกข่าย 200 ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 ซึ่งข้อมูลดังกล่าว อย่างน้อยต้องประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, ความสนใจด้านความคุ้มครอง และความสนใจด้านความคุ้มค่า รวมทั้งรับข้อมูลจากฐานข้อมูลหลัก 120 ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย ฐานข้อมูลแบบประกัน 121 ที่จัดให้บันทึกข้อมูลแบบประกัน ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย บริษัทเจ้าของแบบประกัน, เบี้ยประกันต่อจำนวนเงินเอาประกันภัย, ผลประโยชน์เงินคืนรายงวด และผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต ต่อมาคือฐานข้อมูลตารางมรณะ 122 ซึ่งในเบื้องต้นได้จัดให้เป็นตารางมรณะไทยปีพุทธศักราชสองพันห้าร้อยหกสิบ ที่ประกาศใช้โดยสำนักงานคณะกรรมการการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย โดยที่สามารถปรับเปลี่ยนข้อมูลภายในตารางให้เป็นข้อมูลล่าสุดได้ในอนาคต ซึ่งอย่างน้อยประกอบไปด้วยอัตรามรณะพื้นฐาน ที่เป็นอัตราที่ผู้ที่มีเพศ และอายุตามกฎเกณฑ์ในตารางจะเสียชีวิตในอายุนั้น ๆ และฐานข้อมูลรายงานเปิดเผยข้อมูล และงบการเงิน 123 ของบริษัทประกันชีวิตที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน และอัตราส่วนหนี้สินจากสัญญาประกันภัยต่อหนี้สินทั้งหมด มาเพื่อดำเนินการคำนวณเป็นความเหมาะสมด้านความคุ้มครอง และความเหมาะสมด้านความคุ้มค่าที่ถูกถ่วงน้ำหนักโดยความสนใจด้านความคุ้มค่า และความสนใจด้านความคุ้มครอง ก่อนดำเนินการส่งผลลัพธ์ที่ได้ให้แก่เครื่องลูกข่าย 200 ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 ทั้งนี้ หน่วยคำนวณ 101 ยังถูกจัดให้ดำเนินการคำนวณขั้นต้น และการคำนวณขั้นสูง ตามคำสั่งคำนวณที่ได้รับจากหน่วยรับข้อมูล 201

โดยการคำนวณขั้นต้นนั้น เป็นการจัดอันดับความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตแต่ละแบบ เมื่อเทียบกับข้อมูลผู้ใช้งานอย่างง่าย เพื่อเปรียบเทียบแบบประกันชีวิตที่เหมาะสมกับบุคคลใด บุคคลหนึ่ง โดยรับเอาข้อมูลพื้นฐานจากเครื่องลูกข่าย 200 ซึ่งอย่างน้อยประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, ความสนใจด้านความคุ้มครอง และความสนใจด้านความคุ้มค่า เพื่อนำมาจัดลำดับ และให้คะแนนความเหมาะสมของแบบประกันภัยแต่ละแบบต่อข้อมูลผู้ใช้ที่ได้รับจากหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 ด้วยการแบ่งกลุ่มแบบประกันตามค่าเปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) ต่อไป โดยผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้ จะเป็นไปในลักษณะของการปัดเศษทศนิยมให้เป็นเลขจำนวนเต็มที่ใกล้เคียงที่สุดตั้งแต่ค่าหนึ่ง สำหรับแบบประกันที่ไม่เหมาะสมกับข้อมูลผู้ใช้ กล่าวคือ มีผลประโยชน์ไม่คุ้มค่า เมื่อเทียบกับโอกาสเสียชีวิตของผู้ใช้ในช่วงอายุเฉลี่ยที่เหลือ จนถึงค่าห้า สำหรับแบบประกันที่เหมาะสมกับข้อมูลผู้ใช้ที่สุด กล่าวคือ เป็นแบบประกันที่มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับโอกาสเสียชีวิตของผู้ใช้ในช่วงอายุเฉลี่ยที่เหลือ และจัดให้ดำเนินการส่งผลลัพธ์ที่ได้ดังกล่าวให้กับเครื่องลูกข่าย 200 ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203

ในขณะที่การคำนวณขั้นสูงนั้น เป็นการจัดอันดับความเหมาะสมของแบบประกันแต่ละแบบ เมื่อเทียบกับข้อมูลผู้ใช้งานโดยละเอียด กล่าวคือ เป็นการเปรียบเทียบแบบประกันชีวิตที่เหมาะสมกับข้อมูลผู้ใช้ โดยนอกจากจะนำข้อมูลผลลัพธ์ หรือคะแนนความเหมาะสมของแบบประกันภัยต่อข้อมูลผู้ใช้จากการคำนวณ

นายสุวัจชัย บุญอารี

ขั้นต้น มาประมวลผลร่วมกับข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่ง ซึ่งเป็นการพิจารณาระดับความน่าเชื่อถือของบริษัทประกันชีวิต เพื่อให้สามารถพิจารณาแบบประกันชีวิตโดยคำนึงถึงความน่าเชื่อถือของบริษัทเจ้าของแบบประกันได้

โดยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่งนั้น เป็นข้อมูลที่เปิดเผยสู่สาธารณะตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 47/2561 เรื่อง ให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิต โดยเป็นการคัดเลือกเฉพาะข้อมูลดังนี้

อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน ซึ่งเป็นการพิจารณาว่าเงินกองทุนที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งหมดในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละเท่าใด เมื่อเปรียบเทียบเข้ากับเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย ซึ่งหากมีค่ามากจะแสดงถึงความน่าเชื่อถือที่มากขึ้น โดยตามประกาศคณะกรรมการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สิน และหนี้สินบริษัทประกันชีวิต มีเกณฑ์กำหนดให้บริษัทประกันชีวิต ต้องมีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบ

อัตราส่วนหนี้สินจากสัญญาประกันภัยต่อหนี้สินทั้งหมด ซึ่งเป็นการพิจารณาว่าสัดส่วนหนี้สินที่เกิดจากสัญญาประกันภัย เป็นเท่าใดเมื่อเทียบกับหนี้สินทั้งหมดของบริษัทประกันชีวิต ซึ่งหากมีค่าเข้าใกล้หนึ่ง จะแสดงถึงภาวการณ์ปลอดหนี้สินที่ไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาการประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต

ซึ่งข้อมูลดังกล่าว ทั้งอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน และอัตราส่วนหนี้สินจากสัญญาประกันภัยต่อหนี้สินทั้งหมด จะถูกนำมาคำนวณร่วมกัน โดยจัดให้มีการให้น้ำหนักแก่อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนมากกว่า เนื่องจากเป็นค่าที่ถูกใช้โดยคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ใช้ในการติดตาม และวัดผลการดำเนินงานของบริษัทประกันภัยเป็นหลัก

และในรูปที่ 3 ที่แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการทำงานของกระบวนการประเมินความเหมาะสมของประกันภัย ซึ่งได้จัดให้ประกอบไปด้วย

การระบุข้อมูล 401 ของผู้ใช้ 300 ผ่านทางเครื่องลูกข่าย 200 โดยเป็นการรับเอาข้อมูลผู้ใช้ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, ความเหมาะสมด้านความคุ้มครอง, ความเหมาะสมด้านความคุ้มค่า และแบบประกันที่อยู่ในความสนใจ ผ่านทางหน่วยรับข้อมูล 201 และได้จัดให้มีการตรวจสอบข้อมูลที่รับเข้ามา ว่าอยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องหรือไม่ เช่น ไม่มีการใส่อายุที่มีค่าต่ำกว่าศูนย์ เป็นต้น โดยเมื่อได้รับข้อมูลดังกล่าวมาแล้วจึงดำเนินการส่งข้อมูลผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 ไปยังเครื่องแม่ข่าย 100 แล้วจึงเข้าสู่กระบวนการขั้นต่อไป คือ

นายสุวัจชัย บุญอารี

การคัดกรอง 402 แบบประกันภายในฐานข้อมูลหลัก 120 โดยใช้ ข้อมูลแบบประกันที่อยู่ในความสนใจ คือ เบี้ยประกันต่อจำนวนเงินเอาประกันภัย, ผลประโยชน์เงินคืนรายงวด และผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต เป็นอย่างน้อย มาใช้ในการสร้างตัวคัดกรองข้อมูลแบบประกันชีวิตที่ถูกเก็บไว้ภายในฐานข้อมูลแบบประกัน 121 ของเครื่องแม่ข่าย 100 และเลือกเอาเฉพาะแบบประกันที่ผ่านการคัดกรองแล้วมาใช้ในการการคำนวณในขั้นตอนต่อ ๆ ไปของกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต

ต่อมาคือขั้นตอนการคำนวณขั้นต้น 403 ที่จัดให้นำเอาข้อมูลที่ได้รับมาจากขั้นตอนการระบุข้อมูล 401 ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, แบบประกันที่ผ่านการคัดกรองในขั้นตอนการคัดกรอง 402 ความสนใจด้านความคุ้มครอง และความสนใจด้านความคุ้มค่า มาคำนวณร่วมกันกับข้อมูลที่ได้รับจากฐานข้อมูลหลัก 120 ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย ฐานข้อมูลแบบประกัน 121 และฐานข้อมูลตารางมรณะ 122 โดยข้อมูลชุดสุดท้ายที่ได้จะเป็นตัวเลขแสดงความเหมาะสมระหว่างแบบประกันภัยที่เหลือจากขั้นตอนการคัดกรอง 402 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลผู้ใช้ที่ได้รับมาในขั้นตอนการระบุข้อมูล 401 ซึ่งได้จัดให้ผลลัพธ์ดังกล่าวอยู่ในรูปของตัวเลขที่เป็นจำนวนเต็มตั้งแต่หนึ่งถึงห้า โดยมีการปัดเลขทศนิยมให้เข้ากับกับค่าที่ใกล้ที่สุด โดยที่ผลลัพธ์ดังกล่าวจะมีค่าสูง หรือต่ำนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้รับมาจากขั้นตอนการระบุข้อมูล 401 เมื่อเปรียบเทียบเข้ากับข้อมูลจากฐานข้อมูลแบบประกัน 121 และฐานข้อมูลตารางมรณะ 122 โดยที่ยิ่งมีความเหมาะสมมาก เช่น เป็นแบบประกันที่มีเบี้ยประกันต่อจำนวนเงินเอาประกันภัย, ผลประโยชน์เงินคืนรายงวด, ผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต หรือระยะเวลาคุ้มครอง ที่ตรง หรือใกล้เคียงกับความสนใจด้านความคุ้มค่าและความสนใจด้านความคุ้มครองของผู้ใช้มาก เมื่อเปรียบเทียบกับโอกาสเสียชีวิตของผู้ใช้ในช่วงอายุเฉลี่ยที่เหลือ ก็ยิ่งส่งผลให้ผลลัพธ์มีค่าสูงขึ้น

และเมื่อทำการคำนวณขั้นต้น 403 เสร็จสิ้นแล้ว จึงเข้าสู่ขั้นตอนการคำนวณขั้นสูง 404 ซึ่งเป็นการนำเอาผลลัพธ์จากการคำนวณขั้นต้น 403 มาใช้คำนวณร่วมกันกับข้อมูลจากฐานข้อมูลรายงานเปิดเผยข้อมูลและงบการเงิน 123 ของบริษัทประกันชีวิตซึ่งอย่างน้อยประกอบไปด้วยอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน และอัตราส่วนหนี้สินจากสัญญาประกันภัยต่อหนี้สินทั้งหมดของบริษัทประกันชีวิต เพื่อทำการตรวจสอบถึงความน่าเชื่อถือของบริษัทประกันชีวิตที่เป็นเจ้าของแบบประกันนั้น ๆ โดยในเบื้องต้น ได้จัดให้มีการให้ความสำคัญกับอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนมากกว่า เนื่องจากเป็นค่าที่ถูกใช้โดยคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ใช้ในการติดตาม และวัดผลการดำเนินงานของบริษัทประกันภัยเป็นหลัก ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ อาจมีความแตกต่างไปจากการคำนวณขั้นต้น 403 เช่น หากแบบประกันที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลผู้ใช้สูงตามการคำนวณขั้นต้น 403 เป็นเจ้าของโดยบริษัทประกันภัยที่มี

นายสุวัจชัย บุญอารี

ความน่าเชื่อถือต่ำ ก็จะส่งผลให้ผลลัพธ์ที่ได้ในการคำนวณขั้นสูง 404มีค่าความเหมาะสมที่ต่ำลงจากการคำนวณขั้นต้น 403 เป็นต้น ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้นั้น จัดให้อยู่ในลักษณะของตัวเลขทศนิยมสองตำแหน่ง ตั้งแต่ 0.00-10.00 โดยมีการปัดเลขทศนิยมให้เป็นจำนวนเต็มที่มีค่าใกล้เคียงที่สุด โดยผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณขั้นสูง 404 จะมีค่าสูง หรือต่ำนั้น ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้รับมาจากขั้นตอนการคำนวณขั้นต้น 403 และความน่าเชื่อถือของบริษัทผู้เป็นเจ้าของแบบประกันนั้น ๆ

ซึ่งเมื่อผ่านขั้นตอนการทำงานดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดแล้ว จึงเข้าสู่ขั้นตอนการแสดงผลคำนวณ 405 ซึ่งเป็นการส่งข้อมูลผลลัพธ์ทั้งหมด ทั้งที่ได้จากการคำนวณขั้นต้น 403 และการคำนวณขั้นสูง 404 ไปยังเครื่องลูกข่าย 200 ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ 203 ซึ่งรับเอาไปแสดงผลลัพธ์ให้ผู้ใช้โดยหน่วยแสดงผลข้อมูล 202 ผ่านทางอุปกรณ์แสดงผลข้อมูล โดยได้จัดให้เป็นการแสดงผลลัพธ์ในลักษณะของสัญลักษณ์แสดงความเหมาะสม เช่น ใช้สัญลักษณ์ดาวห้าดวงต่อท้ายแบบประกันที่เหมาะสมกับข้อมูลผู้ใช้ และใช้สัญลักษณ์ดาวหนึ่งดวงต่อท้ายแบบประกันที่ไม่เหมาะสมกับข้อมูลผู้ใช้ พร้อมกับผลลัพธ์จากการคำนวณขั้นสูง เป็นต้น

ทั้งนี้การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใด ๆ ตามงานประดิษฐ์นี้อาจจะเป็นที่เข้าใจได้อย่างชัดเจนและสามารถกระทำได้โดยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในวิทยาการด้านนี้ ทั้งนี้อาจจะอยู่ภายใต้ขอบเขตและเจตนาของการประดิษฐ์นี้ ดังปรากฏตามข้อถือสิทธิที่แนบมาด้วย

วิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุด

เหมือนดังที่กล่าวไว้แล้วในหัวข้อการเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์

NOT...

นายสุวัจชัย บุญอารี

ข้อถือสิทธิ

1. ระบบประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ประกอบไปด้วย เครื่องแม่ข่าย (100) อย่างน้อยหนึ่งเครื่อง ที่ภายในจัดให้ประกอบไปด้วยฐานข้อมูลหลัก (120), หน่วยความจำภายใน และหน่วยประมวลผลสำหรับให้บริการแก่เครื่องลูกข่าย (200) อย่างน้อยหนึ่งเครื่อง ที่เชื่อมต่อเข้ากับเครื่องแม่ข่ายด้วยการเชื่อมต่อทางเครือข่าย โดยภายในหน่วยความจำของเครื่องลูกข่าย (200) จัดให้บรรจุไว้ด้วยชุดคำสั่งซึ่งสามารถประมวลผล และปฏิบัติตามได้โดยเครื่องลูกข่าย (200) และเครื่องแม่ข่าย (100) ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย หน่วยรับข้อมูล (201), หน่วยแสดงผลข้อมูล (202) และหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ (203) **โดยมีลักษณะเฉพาะคือ**

หน่วยรับข้อมูล (201) ที่จัดให้ควบคุมการทำงานของอุปกรณ์รับข้อมูลของเครื่องลูกข่าย (200) เพื่อรับเอาข้อมูลผู้ใช้งาน, แบบประกันที่อยู่ในความสนใจ, ความสนใจด้านความคุ้มครอง, ความสนใจด้านความคุ้มค่า และส่งต่อข้อมูลข้างต้นไปยังเครื่องแม่ข่าย (100) ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ (203)

หน่วยแสดงผลข้อมูล (202) ที่จัดให้รับเอาข้อมูลจากเครื่องแม่ข่าย (100) ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ (203) และทำการแสดงผลลัพธ์การคำนวณ รวมทั้งทำหน้าที่สร้างหน้าจอติดต่อผู้ใช้งานผ่านทางอุปกรณ์แสดงผลของเครื่องลูกข่าย (200)

หน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ (203) ที่จัดให้ทำการสร้าง และควบคุมช่องทางการเชื่อมต่อทางเครือข่ายสำหรับรับ-ส่งข้อมูลระหว่างเครื่องลูกข่าย (200) และเครื่องแม่ข่าย (100)

และภายในหน่วยความจำภายในของเครื่องแม่ข่าย (100) จัดให้บรรจุไว้ด้วยชุดคำสั่งซึ่งสามารถประมวลผล และปฏิบัติตามได้โดยเครื่องลูกข่าย (200) และเครื่องแม่ข่าย (100) ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย

หน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ (203) ที่จัดให้ทำการสร้าง และควบคุมช่องทางการเชื่อมต่อทางเครือข่ายสำหรับรับ-ส่งข้อมูลระหว่างเครื่องลูกข่าย (200) และเครื่องแม่ข่าย (100)

หน่วยคำนวณ (101) ที่จัดให้ทำการรับเอาข้อมูลจากหน่วยรับข้อมูล (201) จากเครื่องลูกข่าย (200) ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ (203) และนำข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผลร่วมกันกับข้อมูลจากฐานข้อมูลหลัก (120) ด้วยการคำนวณขั้นต้นที่เป็นการจัดอันดับความเหมาะสมของแบบประกันชีวิตจากข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยรับข้อมูล (201)

NOT FOR SALE

นายสุวัจชัย บุญอารี

2. ระบบประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ตามข้อถือสิทธิ 1 ที่ซึ่ง หน่วยคำนวณ (101) จัดให้เพิ่มเติมด้วยการคำนวณขั้นสูง ที่เป็นการจัดอันดับด้วยการนำข้อมูลที่ได้จากการคำนวณขั้นต้นมาประมวลผลร่วมกันกับค่าความน่าเชื่อถือของบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่ง

3. ระบบประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ตามข้อถือสิทธิ 1 หรือ 2 ที่ซึ่ง ข้อมูลผู้ใช้งาน จัดให้ประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, แบบประกันที่อยู่ในความสนใจ, ความสนใจด้านความคุ้มค่า และความสนใจด้านความคุ้มครอง อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งอย่างร่วมกัน

4. ระบบประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ตามข้อถือสิทธิ 1 หรือ 3 ที่ซึ่ง แบบประกันที่อยู่ในความสนใจ จัดให้เป็นชุดข้อมูลที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย เบี้ยประกันต่อจำนวนเงินเอาประกันชีวิต, ผลประโยชน์เงินคืนรายงวด และผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต

5. ระบบประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ตามข้อถือสิทธิ 1 หรือ 2 ที่ซึ่ง ฐานข้อมูลหลัก (120) ถูกจัดให้ประกอบไปด้วยฐานข้อมูลแบบประกัน (121), ฐานข้อมูลตารางมรณะ (122) และฐานข้อมูลรายงานเปิดเผย และงบการเงิน (123) ของบริษัทประกันชีวิตเป็นอย่างน้อย

6. ระบบประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ตามข้อถือสิทธิ 1 หรือ 3 ที่ซึ่ง ความสนใจด้านความคุ้มครอง จัดให้เป็นอัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์ทั้งหมดที่ผู้เอาประกันและผู้รับผลประโยชน์จะได้รับจากกรมธรรม์ และเบี้ยประกันชีวิตรวมที่ได้ชำระไปทั้งหมด

7. ระบบประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ตามข้อถือสิทธิ 1 หรือ 3 ที่ซึ่ง ความสนใจด้านความคุ้มค่า จัดให้เป็นอัตราผลตอบแทนภายในที่ได้รับจากการถือครองกรมธรรม์ในกรณีที่ผู้เอาประกันไม่ได้เสียชีวิตในระยะเวลาที่กรมธรรม์มีความคุ้มครอง และมีชีวิตอยู่จนสิ้นสุดความคุ้มครอง

8. กระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ประกอบไปด้วย :

ก. การระบุข้อมูล (401) ของผู้ใช้ (300) ผ่านทางเครื่องลูกข่าย (200) โดยจัดให้เป็นการรับข้อมูล เพศ, อายุ, ความเหมาะสมด้านความคุ้มครอง และความเหมาะสมด้านความคุ้มค่า และแบบประกันที่อยู่ในความสนใจ เป็นอย่างน้อย

ข. การคัดกรอง (402) แบบประกันภายในฐานข้อมูลหลัก (120) โดยใช้ข้อมูลจากชุดข้อมูลแบบประกันที่อยู่ในความสนใจ ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย เบี้ยประกันต่อจำนวนเงินเอาประกันชีวิต, ผลประโยชน์เงินคืนรายงวด และผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต

ค.การคำนวณขั้นต้น (403) ที่จัดให้นำเอาข้อมูลที่ได้รับมาจากขั้นตอนการระบุข้อมูล (401) มาคำนวณร่วมกันกับข้อมูลจากฐานข้อมูลหลัก (120) ที่อย่างน้อยประกอบไปด้วย ฐานข้อมูลแบบ

นายสุวัจชัย บุญอารี

ประกัน (121) และฐานข้อมูลตารางมรณะ (122) โดยข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้จัดให้เป็นตัวเลขแสดงความเหมาะสมระหว่างแบบประกันชีวิตที่เหลือจากขั้นตอนการคัดกรอง (402) เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลผู้ใช้ที่ได้รับมาในขั้นตอนการระบุข้อมูล (401)

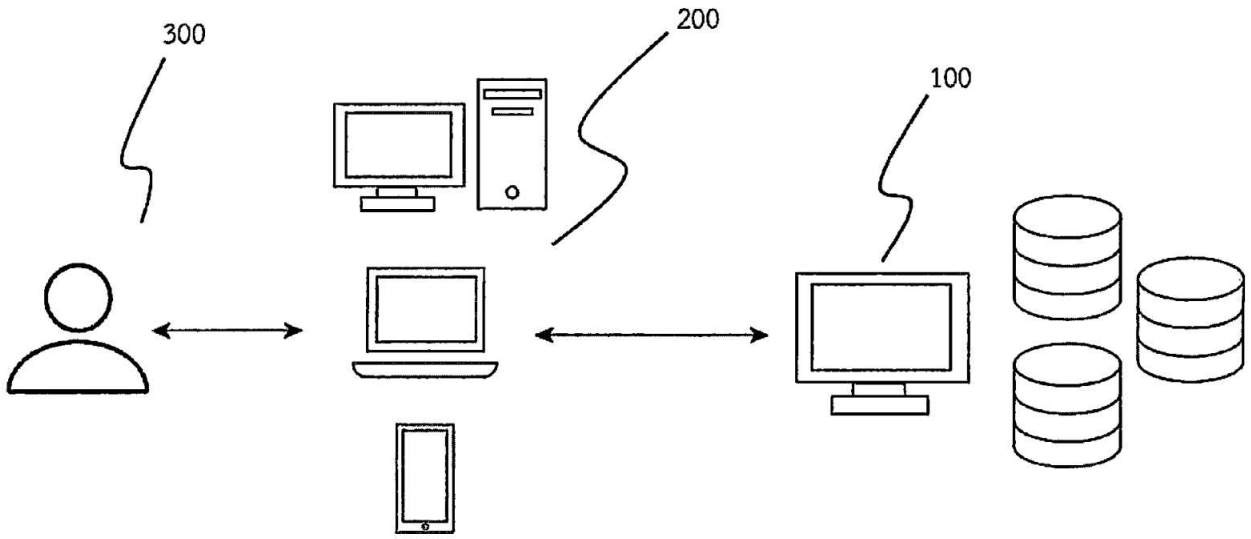
ง.การแสดงผลการคำนวณ (405) ซึ่งเป็นการส่งข้อมูลผลลัพธ์ทั้งหมด ไปยังเครื่องลูกข่าย (200) ผ่านทางหน่วยสร้างช่องทางการเชื่อมต่อ (203) ซึ่งรับเอาไปแสดงผลลัพธ์ให้ผู้ใช้โดยหน่วยแสดงผลข้อมูล (202) ผ่านทางอุปกรณ์แสดงผลข้อมูล

9. กระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ตามข้อถือสิทธิ 8 ที่ซึ่ง ประกอบเพิ่มเติมด้วยขั้นตอนการคำนวณขั้นสูง (404) หลังจากดำเนินการคำนวณขั้นต้น (403) แล้ว ซึ่งเป็นการนำเอาผลลัพธ์จากการคำนวณขั้นต้น (403) มาคำนวณร่วมกันกับข้อมูลจากฐานข้อมูลรายงานเปิดเผยข้อมูลและงบการเงิน (123) ของบริษัทประกันชีวิต

10. กระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต ตามข้อถือสิทธิ 9 ที่ซึ่งจัดให้ข้อมูลจากฐานข้อมูลรายงานเปิดเผยข้อมูล และงบการเงิน (123) ของบริษัทประกันชีวิต ประกอบไปด้วยอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน และอัตราส่วนหนี้สินจากสัญญาประกันภัยต่อหนี้สินทั้งหมดของประกันชีวิตเป็นอย่างน้อย

NOTICE

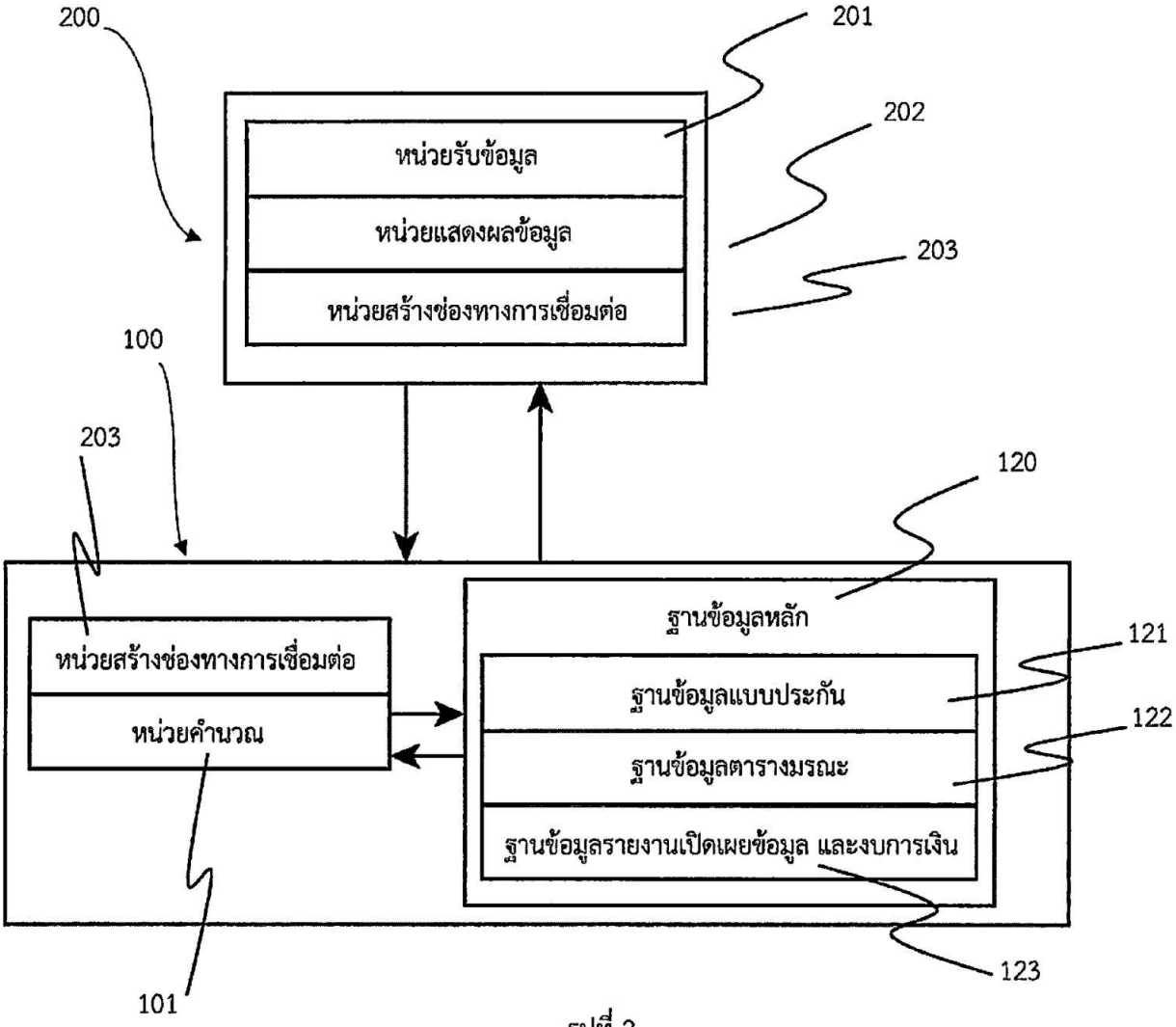
นายสุวัจชัย บุญอารี

รูปที่ 1

17 ก.ย. 2563

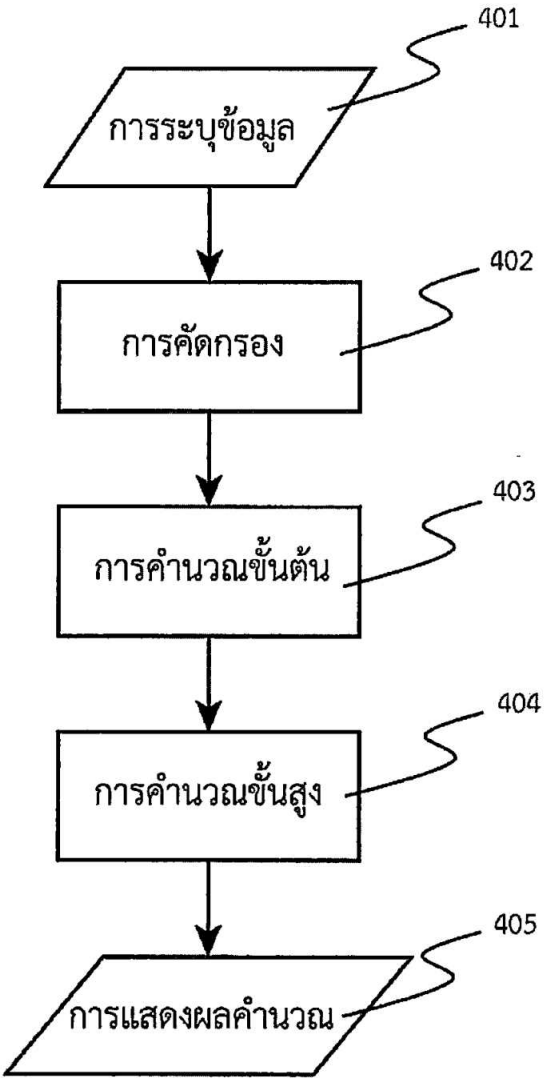
นายสุวัจชัย บุญอารี

รูปที่ 2

NOT FOR USE

นายสุวัจชัย บุญอารี

รูปที่ 3

16 ก.ค. 2563

นายสุวัจชัย บุญอารี

บทสรุปการประดิษฐ์

ระบบ และกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแบบประกันชีวิต เป็นระบบการทำงานที่รับเอาข้อมูลผู้ใช้จากเครื่องลูกข่าย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวต้องประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, แบบประกันที่อยู่ในความสนใจ, ความสนใจด้านความคุ้มครอง และความสนใจด้านความคุ้มค่า เป็นอย่างน้อย โดยข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำมาประมวลผลเป็นความเหมาะสมด้านความคุ้มครอง และความเหมาะสมด้านความคุ้มค่าของแบบประกันชีวิตสำหรับผู้ใช้แต่ละราย ซึ่งข้อมูลทั้งหมดจะถูกส่งต่อไปยังเครื่องแม่ข่ายเพื่อดำเนินการคัดกรองแบบประกันที่เข้าข่าย และความเหมาะสมของแบบประกันเหล่านั้นเมื่อเทียบกับข้อมูลผู้ใช้ที่ได้รับ โดยได้จัดให้มีการแบ่งการคำนวณออกเป็น การคำนวณขั้นต้น ที่คำนึงเฉพาะข้อมูลผู้ใช้ และข้อมูลของแบบประกัน และการคำนวณขั้นสูง ที่เป็นการทำผลลัพธ์จากการคำนวณขั้นต้น มาทำการประมวลผลร่วมกับค่าความน่าเชื่อถือของบริษัทประกัน เจ้าของแบบประกันนั้น ๆ โดยใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลหลักภายในเครื่องแม่ข่ายที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยฐานข้อมูลแบบประกัน, ฐานข้อมูลตารางมรณะ และฐานข้อมูลรายงานเปิดเผย และงบการเงินของบริษัท

NOT FOR

นายสุวัจชัย บุญอารี